

[Svend Heiselberg]

Venstre vil under udvalgsarbejdet gerne være med til at finde en løsning på et stort menneskeligt problem, som vi har meget stor forståelse for.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg havde sådan set helst set, at dette beslutningsforslag ikke var blevet fremsat, at det ikke havde været nødvendigt at fremsætte det. Jeg mindes, at vi har haft nogle debatter i denne sal, hvor vi har diskuteret dette emne, og hvor der næsten ikke har været et øje tørt, når man har hørt samtlige ordførere; det er en god sag, der er stor forståelse, og jeg ved næsten ikke, hvad mere man kan finde på at sige.

Selvfølgelig har amterne en dårlig økonomi, men derfor mener jeg nok, at man i denne forbindelse kunne finde ud af direkte at afsætte nogle penge til dette formål, således at problemet kan blive løst på tilfredsstillende måde. Det må der også være flertal for, så vidt jeg kan se. Det kan så ske over finansloven.

Det kan i hvert fald ikke være rigtigt, at det skal tage både 9 og 10 år, inden man får lavet nogle forslag, som tilgodeser de mennesker, der virkelig har behov for ikke bare at sidde derhjemme hver dag, men at komme ud mellem andre mennesker. Det er nok noget, som vi andre ikke tænker så meget over, men det burde være en selvfølge. Og man tænker også sjældent over, at det drejer sig om 50.000 borgere i dette land, sådan som det fremgår af forslaget. Vi har stor forståelse for, at vi får løst dette problem, og derfor er vi også medforlagsstillere til det foreliggende forslag.

Men som sagt: Vi vil gerne være med til at finde de penge, der skal til. Vi vil også gerne være med til at drøfte, om det skulle gives over bloktilskuddene eller på en anden måde, så amterne får dækket det, de mangler. Der blev sagt fra ministerens side, at det var noget med 10-15 pct. Jeg tror, at en fornuftig tilrettelæggelse på dette område kunne gøre det billigere. I forslaget tales der om 1½-4 pct., men det er sådan set ikke det afgørende.

Da jeg hørte ministeren, kom jeg til at tænke på, at for ikke så lang tid siden diskuterede vi en handlingsplan her i Folketinget, og det interessante var, at dette emne og i det hele taget, hvordan vi klarer den her form for trafik eller kørsel, blev ikke berørt; men det skal det måske heller ikke i en sådan handlingsplan.

Vi vil som sagt ikke mere bare være med til at komme med nogle pæne ord; vi vil gerne være med til at gøre nogle ting, og derfor vil vi selvfølgelig gå aktivt ind i at få løst dette problem.

Ernst B. Schmidt (FP):

Det er blevet sagt, at det ikke er første gang, vi har denne problematik oppe at vende her i Folketinget. Det blev også sagt, at der var megen goodwill om det, men at det er begrænset, hvor meget der er kommet ud af det af realiteter. Storm P. har engang sagt sådan noget som, at man skulle huske de fattige; det koster ikke noget.

Det er rammende for dette problem, at der er en gruppe mennesker, som har et specielt behov, fordi de er bevægelseshæmmede, og de er at betragte som den gruppe mennesker, som samfundet skal hjælpe, lige så vel som når der er tale om sygdom; det kan jo være en art sygdom, man har.

Fremskridtspartiet har altid villet tilgodesee mennesker, der uforskyldt var i nød. Men Fremskridtspartiet er også et økonomisk ansvarligt parti. Derfor har vi haft mange betænkeligheder, bl.a. da vi behandlede lovforslaget om, at samtlige busser skulle udstyres med lifte. Det ville koste et formidabelt beløb, og samtidig ville det kun tilgodesee dem, der var i stand til at bevæge sig hen til et stoppested. Den individuelle transport af bevægelseshæmmede må absolut være den bedste; det er der ingen tvivl om.

Så er der spørgsmålet om, hvordan det skal organiseres. Fremskridtspartiet mener i hvert fald ikke, at det organiseres bedst i de selskaber, i amtsregi eller andet, som er nu. Jeg tror, vi må endevende problemet én gang til i udvalget for at finde den bedst mulige måde at tilgodesee denne befolkningsgruppe af bevægelseshæmmede på. Fremskridtspartiet er positivt over for tanken. Det skal udformes på den økonomisk allerbedste måde; det vil ligge til grund for det arbejde, vi vil gøre i udvalget.

Arne Melchior (CD):

Trafikministeren var så venlig at erindre om, at denne sag også er led i en vedtagelse fra 1987. Så sidder vi med skammen over, at vi ikke er kommet længere bare med dette delproblem.

På den baggrund var det vældig skuffende, at ministeren faktisk ikke forholdt sig til beslut-